

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויקהל - פקודי תשפ"ה ♦ עלון מס' 160

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

ילך אצל חכם

זה עתה, בפורים, שוררנו ברגש ובשמחה "להודיע שכל קוויך לא יבוש". בפרק כ"ה מבקש דוד המלך "גם כל קוויך לא יבוש", והרי זה אותו עניין. דוד המלך מתפלל בעד כל היהודים שבכל הדורות, וגם אנו, יהודי תשפ"ה, בתוכם, שמי שמתחזק בבטחון ומקווה אל ה', לא תהיינה לו בושות מהבטחון! שיראו שהבטחון שלו אכן מביא עימו ישועה. וכיוון שדוד המלך ביקש כך, גם לנו ניתנה רשות להתפלל אל ה' בסגנון הזה, ולבקש: ריבונו של עולם, תעזור לי להתחזק בבטחון בך, לקוות ולייחל ולצפות לישועתך בכל לב ונפש, ושלא תהיינה לי בושות! שלא יגידו, מה שווה הבטחון שלך? ריבונו של עולם, אני יודע שלא מגיע לי כלום, אבל בזכות הקיווי תיתן לי, שלא אתבייש בזה שבטחתי בך! שיראו הכול כי "אשרי הגבר אשר יבטח בה'!" הפסוק ממשיך ואומר, שמי כן צריך להתבייש? "יבושו הבוגדים ריקם". אלו הרשעים, האפיקורסים, מהרסי הדת. אלו - שיתביישו, שלא יצליחו, שכול יראו במפלתם ובבושתם, ובזה תתחזק האמונה בליבו של יהודי אשר מבקש את ה'.

מדרש תהלים (שם) שופך אור נוסף על בקשתו של דוד המלך, וכך מתאר המדרש: "אמר רבי פנחס, כך אמר דוד לפני הקב"ה, ריבונו של עולם, בשעה שאני עומד לפניך בתפילה, אל תהי תפילתי מאוסה, כי עיני ישראל תלויות בי, ועיני תלויות בך". דוד המלך אינו מבקש על עצמו, אין הוא מדבר פה על צרכיו הפרטיים, אלא הוא מבקש על הצרכים של כלל ישראל, ועל כן תפילתו זו היא תפילת רבים.

כאן אנו נדרשים לנקודה חשובה מאוד בנושא הבטחון, והיא: כיצד עלינו להתייחס לעניין של בקשה מהצדיק שיתפלל עלינו? בכל הדורות, בכל החוגים והעדות, ידעו כי הולכים לצדיק לבקש ברכה ולפעול ישועה. מהו המקום של החכם בבטחוננו בה? האם זאת השתדלות שרק אינה סותרת את הבטחון, או שזוהו ממש הבטחון הרצוי?

רבי ירוחם ליבוביץ המשגיח ממ"ר, בספרו 'דעת חכמה ומוסר', כותב: באמת מצינו שיש דברים ועניינים שראוי ומצווה להישען ולסמוך עליהם. אנו מצווים כך מפי ה', כמו שכתוב בפסוק (דברים יח) "נביא מקרבך... אליו תשמעו". עלינו לסמוך על הנביא,

ולהישען עליו במה שמדריך את בני ישראל לפי דברי ה'. כמו כן, אנו יכולים לסמוך עליו שהוא מעביר את הבקשות שלנו להשי"ת, כמו שאומר הפסוק (דברים ב): "שמעתי את דברי העם אליך, היטיבו אשר דיברו". בני ישראל ביקשו ממשה רבנו להעביר את בקשתם למעלה, והקב"ה נענה והשיב למשה רבנו כי אכן ביקשו כהוגן. זוהי הדרך, לבקש בקשות מהשי"ת על ידי נביא. באופן כזה בטוח יתקרב אל ה', ויכולים להישען ולבטוח על נביא בכל הבטחון הגמור.

בימינו אין לנו נביא וגם לא אורים ותומים, אבל קיימת הדרך הזו, להתקשר אל צדיק שיותר קרוב אל הקב"ה. המושג של "ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים" קיים לנצח, ומצווה עלינו לשמוע לדברי חכמים, כי על ידם מתקרב האדם לה' ביותר.

יש הרבה סיפורים, מכל החוגים והעדות, על יהודים פשוטים מאוד, עמי הארצות, שבקושי ידעו לפתוח ספר ובקושי קיימו אי אילו מצוות, שכשנקלעו למצוקה באו לצדיק שיפעל להם ישועה, ואכן זכו למופת והרווחה, ועל ידי זה הם התקרבו לצדיק וליהדות בכלל, ונתקדש שם שמיים בעולם.

כשיהודי מתקרב לצדיק - הוא מתקרב לה', והדברים הולכים ביחד - "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", דור דור ודורשי, דור דור וחכמיו. הבורא לא השאיר את הדור יתום, וגם בדורות האחרונים יש צדיקים אמיתיים.

כשיהודי נקלע לקשיים ומתפלל לה' מכל הלב, והוא יודע שהתיק שלו כבד מדי, שהוא עשה הרבה מדי שטויות בחיים שלו, ועל כן הוא ניגש אל הצדיק, שהוא יותר נקי, יותר קרוב לה', ותפילתו מתקבלת. כך היה בכל הדורות, וכך גם בדורנו.

יזכנו ה' לבטוח בו ולהאמין בצדיקים, ויקיים בנו חכמי ישראל לאורך ימים טובים, ונזכה להבטחת חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, אמן סלה.

(מתוך שיעור 378 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישר 02-3011904).

בקשו רחמים מרובים

עבור האברך ר' יצחק בן בשא הי"ו (קלצקין) קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

השגחה שבועית

זה לא סלוגן, זו מציאות

כולי מרוגש משיחת טלפון שקבלתי אתמול מיהודי. הוא פותח את השיחה ושואל, "נח לך לשוחח עכשיו? אני רוצה לספר לך משהו מיוחד".

לפי הקול המאושר שלו אני בטוח שהוא רוצה לספר לי על איזה פיס שהוא זכה בו, או איזה סיפור דרמטי שיש לו לספר.

אני אומר לו, "כן, יש לי זמן".

הוא מתחיל לספר:

"לפני שלוש שנים התאלמנתי מאשתי, ואני רוצה לספר לך אלו גילויי השגחה פרטית היו לנו בתקופה הזאת".

אני צובט את עצמי. האם אני שומע טוב? אולי התבלבלתי? אבל אין טעם לשאול אדם באמצע שיחה האם הבנתי נכון ש... אז אני שותק, וממשיך לשמוע את השיחה.

והוא ממשיך ומספר את כל ההשגחה הפרטית המופלאה שהוא ראה במשך התקופה של המחלה, ולאחר מכן הפטירה ל"ע.

"ראינו איך שהקב"ה מלווה אותנו על כל צעד ושעל. הוא אתנו, ועושה את זה לטובתנו.

לפני חג הסוכות היינו בחוסר וודאות לגבי המחלה, והמשפחה החליטה שבחג הסוכות שמחים ומאושרים, ומנסים בכל הכח לשכוח מהחששות הכבדות. מרבים בשמחה, וכפי שכתוב בספרים הקדושים - השמח בחג הסוכות ישמח כל השנה".

בחדש אב של אותה שנה, האמא נפטרה, והקרובים שאלו, 'הרי שמחנו בכל הכח בחג הסוכות, איפה הסגולה שהשמח בחג הסוכות ישמח כל השנה?'

ענו כל הילדים גם יחד: 'באמת שמחנו כל השנה, הקב"ה נתן לנו את הכח לקחת הכל בשמחה!'

שוב ושוב, רואים, שהחיים הטובים לא תלויים בכסף, לא בעושר, ולא בשום דבר אחר, זה תלוי אך ורק באמונה.

כל הזמן זורמים אל המערכת סיפורים של יהודים ששינו את חיייהם בזכות ההצטרפות ליהשגחה פרטית, ובפרט למנויי ה'מגזין לכל המשפחה. זה דבר שמשנה את החיים.

המשפט שכתוב מתחת לכותרת של המגזין הוא: "פשוט לחיות טוב". זה לא סלוגן, זו מציאות. אנשים יכולים להפוך את החיים שלהם לטובים יותר, ופשוט לחיות טוב. עם אמונה. כמה זה פשוט.

כאן המקום להודות לה' על סיום שנתיים למגזין המיוחד, וכבר למעלה מרבעת משפחות כבר הצטרפו למנויי.

(קרוב למאה אלף נפשות שמתחזקים על ידי המגזין מידי חודש). אני ממליץ בחום. תנסו ותיווכחו, זה מכניס את האור הביתה, ומביא חיים טובים.

שבת שלום ומבורך

פינחס שפר

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28

מדרום אפריקה 07-551-8521 • מארגנטינה 00-3988-4031 • מאוקראינה 00-380-947-100-633 • קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שובל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

משכורת של שלושה חודשים

ברוך ה' אני נחשב לאדם אמיד, שחי בהרווחה יחסית, עם פרנסה טובה. המוצרים שאני משווק הולכים בשוק ועונים לצורכי המשתמשים בצורה מוצלחת במיוחד, כך שכל הזמן יש הזמנות ומכירות, ואני עסוק עד למעלה מראשי בתיאומים ובסיכומים עם היצרנים ועם הקונים.

איני יודע איך זה קרה: האם היה זה רק המיתון הכללי במשק, האם הוסיפה לכך המלחמה, שגבתה מחירים כואבים ופגעה גם בכיס, ואולי היו אלו גם הדיבורים על השלג, שאפילו אשתקד לא הוכיח את עצמו. ואולי כל הניסיון הזה הגיע משמיים כי יכול להיות שהרגשתי קצת יותר מדי טוב עם עצמי, כאילו ברור שיש לי פרנסה טובה כי יש לי קשרים טובים עם האנשים הנכונים, וכאילו זה אני שהייתה לו החוכמה למצוא את המוצר המבוקש במקום הזה, ולמכור בפרע כזה, כך שכולם מרוצים.

ובכן, לפני תקופה החלו ההזמנות לרדת. אנשים גילו שלא חייבים דווקא אותי כדי להשיג את המוצר שהם צריכים. בתחילה היו אלו טפסופים: ההזמנות קטנות מהרגיל, טלפון פעמיים בשבוע במקום פעמיים ביום. אבל עדיין היה תזרים של הכנסות.

ככל שהזמן עבר, ההזמנות הלכו וירדו, עד שבשלושת החודשים האחרונים כבר לא היו טלפונים בכלל. לא הזמנות ולא מכירות. כלום! כאילו נעלמתי מהמפה.

ישבתי מול חשבונות הבנק, וראיתי שזה לא עסק. אני נמצא בגירעון, והמצב פשוט בלתי אפשרי. לא מדובר במותרות ורווחה, החסר כבר חותך ממש בבשר החי. לא צריך דמיון מפותח מדי, כדי לראות את עצמי מגיע לפת לחם ונוקש על דלתי קופות הצדקה.

באותו לילה חשתי על בשרי את תיאורו של האומלל שישן כמו תינוק, היינו - מתעורר כל שתיים כדי לבקש אוכל. לא יכולתי לישון בלילה, מהמחשבה על המצב הכלכלי שלי. גם כאשר האיר השחר סוף סוף, לא הייתה לי מנוחה. הייתי ממש נסער וטרוד, בלי כל קצה של פתרון למצב שנוצר.

ברחמי שמיים הבנתי מה שהייתי צריך להבין כבר מזמן: זה לא אני שמפרנס! אני רק עושה השתדלות. זה מה שהיה עד היום, וזה גם מה שיהיה. רק ה' זן ומפרנס אותי ואת משפחתי. הוא ואין בלתו. רק בטובו הגדול לא חסר לנו, והוא יושיענו שגם לא יחסר לנו מזון לעולם ועד. הרווחים שלי לא הגיעו מבשר דם, גם כשזה היה נראה כך. הם הגיעו רק מה, וממנו גם ימשיכו להגיע.

בתוך כל ההתחזקות הזו, הרגשתי כמו מטוטלת. לרגע אני נשען כולי על אבי שבשמיים, ולרגע אני מודאג עד מעל לראשי. עבדתי על עצמי להגדיל את האחוזים של האמונה. זה ארך כשבועיים של עבודה עם לימוד שער הבטחון וחזיונים מכל כיוון, עד שהגיע יום אחד שהרגשתי ממש טוב. כן כן, אבא מסדר לי הכול, ואין מה לדאוג. הכול בסדר. אני סומך עליו במאת האחוזים! באותו יום, כשאני שלו ורגוע באמת, מתקשר אליי לקוח ישן, מישור שכבר הרבה מאוד זמן לא היה לי קשר איתו, ומבקש לערוך הזמנה גדולה במיוחד. גדולה יותר מכל ההזמנות שהיו לי אי פעם. הרווח מהזמנה כזאת הוא סכום של שלושה חודשי עבודה!

ראיתי בעיניים איך רק הוא לבדו מפרנס ועונה. תודה לך אבא שבשמיים, תודה על השיעור המוחשי באמונה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 196.)

האנשים שהחיים שלהם התהפכו פעמיים

בפעם הראשונה כשנתנסו בניסיון, בפעם השנייה משהם פגשו משהו בדרך...

הוא אמר לי: אתה יכול לקחת את זה

היינו כל כך נרגשים, וארך לנו זמן להבין שהדמעות אינן רק של שמחה. ברוך ה' נולד לנו תינוק מתוק, מתנה שהאריזה שלה לא כל כך מושלמת. הרופאים הסבירו לנו כי הילד סובל ממום כלשהו, שבעזרת ה' יוכלו לתקן, אולם לעת עתה הוא זקוק לאשפוז, לניתוח ולהחלמה אחרי הניתוח, ורק אחר כך נוכל לקחתו הביתה.

זה היה קשה לכולם. השמחה הגדולה נפגמה, וגם הברית לא התקיימה בזמן. היולדת נסעה הביתה ללא התינוק. היא באה להיות איתו יום אחר יום, ואני - לילה אחרי לילה. הילדים שבבית שיוועו לשני הורים רגועים, אבל הם קיבלו אותנו עייפים, מנסים ללא הצלחה להשלים שעות שינה ולהתמודד עם הדאגה לעולל הקטן.

בשעות הארוכות שישבתי ליד התינוק הקטנטן שלנו, היה לי זמן לחשוב, להתמרמר על מצבי, לדמיין מה היה אילו, ומה אנו מפסידים. אבל, הקב"ה הקדים רפואה למכה, ושלא לי קרן אורה לתוך החושך.

ליד עריסתו של בני הייתה עריסה של תינוקת. באחת הפעמים שאביה סיים את המשמרת ליד בתו, הוא הניח חוברת צבעונית על הארונת הסמוכה ואמר לי, "אצלנו כבר גמרו לקרוא. אתה יכול לקחת את זה".

לקחתי את החוברת, אלא מה. היה לי קשה להתרכז בלימוד, ואפילו תהילים התקשיתי לומר. מהר מאוד גיליתי שמדובר בירחון שמדברים עליו: מגזין השגחה פרטית.

אז זהו. זה הגיע אליי ממש בהשגחה. גמעתי בשקיקה את המילים הכתובות. איך ידעו לשלוח בדיוק אליי, כתבה על אב לארבעה ילדים חולים? איך ידעו שאני זקוק נואשות בדיוק לדברי החיזוק שהופיעו שם?

וזה לא רק זה, אלא כל האווירה של המגזין. אלו הם כל השיח והניסוח, התקווה, העידוד, ושימת הלב להשגחתו הרחומה של הקב"ה.

זה עשה לי כל כך טוב. באותו רגע הבנתי שלא רק הבן שלי חולה. שגם אני חליתי בכרוסם כלשהו של ייאוש וכאב. המגזין הזה היה פשוט תרופה.

יישר כוח, והלואי שהמגזין הזה יגיע לכל יהודי. זהו מצרך חיוני לבריאות הנפש והגוף.

חסד של שכן שאכפת לו

פעם שאל אותי חתן, על מה כדאי להתפלל ביום החופה. אמרתי לו את כל הדברים שרגילים לומר לחתנים, והוא ענה לי: "את זה כבר שמעתי. אני רוצה שתגיד לי מהניסיון שלך, על מה עוד כדאי להתפלל".

חשבתי עוד קצת ואמרתי, "תתפלל שיהיו לך שכנים טובים!" ככה. כי לי יש שכן טוב, אכפתי, מסור ומשתתף, ואני לא יודע איך הייתי עובר את אחד הניסיונות הגדולים בחיי, ללא היחס הרגיש שלו. יש לי ילד מיוחד. תוכלו לראות אותו יחד איתי בשעה שבע וחצי על המדרכה, כששנינו מחכים להסעה למוסד המיוחד. אי אפשר לטעות בשונות של הבן שלי, אבל המראה החיצוני הוא רק חלק קטן משלל האתגרים שהוא מציב בפנינו.

השלוחה לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

תודה רבה לכם, עורכי עלון השגחה פרטית, על העבודה הנפלאה שלכם! אתם מעניקים לי השראה ומרוממים את רוחי. אני גר בקהילה מרוחקת בחו"ל, ועלון השגחה פרטית מגיע אלינו בקביעות אחת לשבועיים, ומעניק לנו עונג שבת אמיתי, שבת של התרוממות רוחנית, שבת של התחזקות באמונה. אני ממליץ בחום לסולם לקרוא את העלון, והזמין במספר שפות, ליהנות, להתרומם ולהתחזק. תודה רבה!

מפיצים אמונה ורואים ישועות

במשך תקופה ארוכה ניסיתי למכור את דירתי. היו מתעניינים רבים, אך העסקאות לא הבשילו לכדי סיום. הבטחתי שאם הדירה תימכר תוך שבועיים, אתרסם תרומה נדיבה להצעת האמונה. להפתעתי, זמן קצר לאחר ההגשחה הגיעו קונים פוטנציאליים לראות את הדירה, ובסופו של דבר הדירה נמכרה תוך שבוע בלבד. אני שמח לקיים את הבטחתי ולתרום את תרומתי. בנוסף, החלטתי להגדיל את סכום התרומה המקורי, מתוך תפילה ובקשה לזכרה וישועה בכל המשך תהליך המכירה ובמעבר לדירה החדשה.

זריקות אמונה

יום אחד שמתי לב, שלבני בן העשר לא צריכים לקנות מכנסיים חדשים. פתאום זה הפריע לי. הבנתי שזה לא הגיוני שהוא מסתדר עם מידה שמונה, ועוד מקפל את החפתים. הוא מדי נמוך לגילו. הלכנו עם הבן לרופא, ואחרי הבדיקות שערכנו לפי הוראותיו, הוא הגיע למסקנה שיש מה לעשות. "יש תרופה מצוינת שיכולה לעזור לך", אמר הרופא, "אבל היא לא בסל התרופות. מדובר בזריקות של הורמון גדילה, שהמחיר שלהן הוא כשלושת אלפים שקל לחודש". הייתי בהלם. מצד אחד שמחתי שיש פתרון, ומצד שני הייתי המום מהמחיר. המצב הכלכלי שלנו לא קל, ואין לי מושג איך משלמים דבר כזה. זה פשוט לא במושגים שלי.

הלכתי לרבי ושאלתי אם לקחת את התרופה. הרבי התעניין בכל הפרטים, ואמר שננסה ללכת לרופא נוסף, גדול בתחומו. הרבי גם הפנה אותנו ליועץ רפואי שיעזור לנו לקבוע תור לאותו רופא. גם זה גירד לי בכיס בצורה משמעותית, כי עלות הביקור אצל הרופא היא שמונה מאות שקלים.

פניתי ליועץ, אמרתי לו "מדבר קליין", וסיפרתי את כל הסיפור. "אני כבר מסדר לך תור", אמר היועץ, "ואני מבקש ממך, שכשאתה נכנס לרופא תגיד לו שדיברת איתי".

הוא סידר לי תור לאותו יום. נכנסתי לרופא, אמרתי שדיברתי עם היועץ, והוא בדק את בני, אישר את הצורך בזריקות, ופטר אותי מתשלום על הביקור.

"אתה קליין, אתה לא צריך לשלם", הוא אמר, ואני לא הבנתי מה מיוחד בשם המשפחה שלנו.

אחרי כשנה פגשתי את המזכיר של היועץ הרפואי, וסיפרתי לו בפליאה על אותו ביקור אצל הרופא. מה פתאום הוא החליט שאני צריך לשלם? המזכיר התפלא יחד איתי עד שהוא נזכר, "תקשיב, זה פשוט סיפור מדהים של השגחה פרטית! יש יהודי אחד ששמו קליין, שמתמודד עם כמה וכמה בעיות רפואיות ויש לו הוצאות גדולות מאוד. הוא חשב שאתה הוא אותו קליין, ולכן החליט לעזור לך עוד יותר. הוא ידע שהרופא שביקרת אצלו עושה הנחות מפעם לפעם, והוא ביקש ממנו שהפעם יקבל אותך, היינו את אותו קליין שאינך מכיר, בחינם. הרופא הסכים, ולכן היה כל כך חשוב שתציין שהיועץ שלח אותך.

למעשה, אותו קליין כלל לא התקשר באותה תקופת זמן שאתה התקשרת. הוא לא קבע שום תור, ואתה הרווחת מכל העניין". נדהמתי לגלות איך הקב"ה סיבב הכול כדי שבני יקבל את הייעוץ הרפואי, בלי שאצטרך לשלם כסף שאין לי.

רגע, ומה עם הזריקות היקרות? סיפרתי לחבר שגם לו יש בן נמוך, על הטיפול שהומלץ לבן שלי. הוא העביר את הפרטים שלי לארגון שמסייע במקרים כאלו, וכך קיבלתי מהם מימון לשלושה חודשים של טיפול.

אחרי שלושה חודשים נכנסה התרופה לסל התרופות, והטיפול ניתן במחיר שאפשר לעמוד בו.

ברוך ה', בני גבה בהתאם לבני גילו, ועל הדרך זכינו לראות את השגחתו הפרטית הרחומה של הקב"ה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 197.)

האנשים שהחיים שלהם התהפכו פעמיים

בפעם הראשונה כשנתנסו בנסיון, בפעם השנייה כשהם פגעו משהו בדך...

ההתפתחות, התקשורת, השיח, ההתפרצויות... אנחנו יודעים שנבחרנו משמיים לגדל נשמה יקרה וזכה שצריכה תיקון קטן, אולם היומיום המתמש משכיח לעיתים את הזכות הגדולה, ומותיר אותנו עייפים מהחיים.

השכן שלי, השכן הטוב שדיברתי עליו מקודם, מביא לי מדי תקופה משהו מעניין ומרגע. הוא טוען שצריכים למלא מצברים: "כדאי לך, תקרא, זה יעשה לך טוב". בדרך כלל הוא מצרף גם עוגה טעימה... בפעם האחרונה הוא הביא לי את המגזין של השגחה פרטית. ואכן, זה עשה לי טוב! זה מגזין שמביא בכנפיו רוח טובה, רוח של קבלה, של הכנעה לרצון ה', יחד עם שמחה ורוגע, תקווה וחיות. כשקוראים את זה, מרגישים שהחיים הרבה יותר טובים ממה שהיו פעם. שהרי, הקב"ה איתי.

עם חיזוק כזה אפשר לצאת מהמינוס

התחלתי לקבל את המגזין לפני חצי שנה. האמת היא, שהדבר האחרון שהיה חסר לי אז היה להוציא עוד שמונה עשרה שקל, דמי המינוי, בכל חודש. אבל לא אני שילמתי את זה: זה היה אבא שלי שהחליט לתת לי מתנה.

בתחילת אלול, אחרי שכל האטרקציות של בין הזמנים סחטו ממני את כל הכוח ואת כל הכסף, נכנסתי לבית הוריי, התיישבתי על הספה ונאנחתי כ-ז-א-ת-אנחה, שפלא עצום הוא שהספה לא נשברה תחתיי. "מה קרה?" שאלה אמי ומיהרה להגיש כוס מיץ עם קוביות קרח. "לא קרה כלום", אמרתי, "וזאת בדיוק הבעיה".

עכשיו הקשיב לי גם אבא, ושמע על הכלום הענק שמסבך את חיי. בני הבית צריכים כל כך הרבה, ושואבים כסף מבריקה ריקה. אני אברך כולל בסך הכול, וההתמודדות שלי בנושא הפרנסה שוברת שיאים בכל חודש מחדש. אני מגלגל כספים ולוקח מכאן לשם ומשם לכאן, ומרגיש שהעול כבד עליי כל כך, שהוא מאיים על בריאותי הנפשית.

אבא שלי שמע אותי בתשומת לב והנהג בראשו שוב ושוב. תוך כדי שסיפרתי, שמתי לב לכמה טעויות שעשיתי, אבל אבא לא העיר לי. הוא הקשיב עד הסוף ואמר: "יש מה לעשות. אתה תצא מזה בעזרת ה', ועוד תהיה לך רווחה גדולה". לאבי היו כמה רעיונות, וגם סכום כסף, לא גדול אבל משמעותי, להעניק לי.

"זה יעזור לך לקנייה של צורכי השבת", אמר לי אבא, "אבל בשביל שיהיה לך גם לשבת הבאה, אני רוצה שתהיה מנוי למגזין של השגחה פרטית. תחזק את האמונה והבטחון, והכול ייראה אחרת".

אבא נתן לי את מספר כרטיס האשראי שלו, וביקש שאסדר את העניין בהקדם. "כבר היום תתקשר למערכת, כדי שגם את המגזין של תשרי תוכל לקבל".

מה אני אגיד לכם? - זו הייתה מתנה לחיים. בדיוק בסוכות הגיע המוסף המדהים ובו הסיפורים של הרב שנייבלג שליט"א, שם סיפרו יהודים כמוני על מהפך שחוו בנושא הכספים בזכות האמונה.

אבל זו הייתה רק ההתחלה, וזה עזר לא רק בענייני פרנסה. כשהמגזין מגיע הביתה, כולנו קוראים בו בשקיקה. האווירה בבית כבר השתנתה לגמרי. נהייתה בו אווירה של תקווה, של שמחה, של הודיה לה' הטוב והרחום.

עדיין אנחנו מתמודדים. אני יכול לומר שאני יודע מאיפה להוציא כל שקל, אבל למדתי להתפלל, להאמין, לקוות ולהודות. כל ההתנהלות בבית היא אחרת לגמרי. יש לנו חיים טובים ושמחים, מגזין השגחה פרטית עושה עבודה מדהימה!

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

להצלחת ליאור דוד והודיה בכל העניינים
לעילוי נשמת בלומה בת קלמן
לעילוי נשמת לילי בת פרחיה

לזכות שמעון בן יונה להצלחה ברוחניות ובגשמיות
לעילוי נשמת יונה אדל בת נעמי

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות **02-6313-742**
או בקו השגחה פרטית **02.30.11.300** | שלוחה 6

בעמדות נדרים פלוס	משלוח בדואר	העברה לבנק לאומי
ע"ש השגחה פרטית	ל.ת.ד. 5475 ירושלים	57390056 חישובן

הבוס של כל הבוסים

אני שכיר, ועובד אצל אותו בוס כבר כמה שנים. התנאים טובים פחות או יותר, העבודה מתאימה לכישורים שלי, החברים לעבודה נחמדים ונעימים, אבל המשכורת ממש לא מספקת. יש לי משפחה ברוכה ברוך ה', והוצאות בסדר גודל תואם. המשכורת החדשה נגמרת הרבה לפני שהחדש מסתיים, והמצוקה הכלכלית טורדת את מנוחת נפשי. בעבר אמנם ניגשתי לבוס וביקשתי העלאה במשכורת. חשבתי שעם הניסיון והוותק שצברתי, הבקשה שלי מוצדקת, אבל הבוס לא התלהב מהרעיון, ופטר אותי לשלום בלי להוסיף אגורה אחת.

עברה שנה, ושוב ניסיתי את מזלי. בקשתי מהבוס שייתן לי יותר, אבל הוא ענה שעדיף לא להטריד אותו שוב בבקשות מעין אלה. כבר התחלתי לפזול החוצה ולחפש עבודה אחרת, אבל שום עבודה לא נראתה לי מספיק טובה.

גם בשנה הבאה חזר הסיפור על עצמו, בהבדל אחד: הפער בין המצוי לרצוי הלך וגדל, וזה רק הוסיף לחץ למצבי הלחץ.

אלא שכאן אירע המפנה. התחלתי להתחזק באמונה ובטחון. למדתי שיעורים בשער הבטחון, ושוב ושוב אמרתי לעצמי שהקב"ה כול יכול, הוא רואה בעוניי והוא המושיע היחיד שיעזור לי. לקראת השנה הבאה אמרתי לאשתי, "אני לא הולך לבוס לבקש העלאה. אני הולך לבוס של כל הבוסים. ממנו אני מבקש, ולא מאף אחד אחר".

לא פניתי לבוס כבכל השנים, חסכתי את המעמד הלא נעים שבו אני צריך להראות כמה אני מוצלח, ולקבל בחזרה תשובה שאני מגזים, ופשוט ביקשתי מהי שיפתח לי שערי שפע וברכה, מידו הפתוחה והרחבה ולא מידי בשר ודם.

ההמשך לא מפתיע בכלל: אני מגלה על צג הטלפון שהבוס חיפש אותי כמה פעמים. אני חוזר אליו, והוא מתחיל בשירות ותשבחות. על מי? עליי! כן כן. הפעם הזאת הוא הפנים שאני ממש מהווה נכס לחברה, וכדאי להשקיע בי. אני נחשב לעובד מצטיין, ועל כן מן הראוי להגדיל לי את המשכורת. לא להוסיף לי כמה מאות שקלים, אלא להכפיל אותה כמה פעמים, וזה חוץ מהבונוס שהוא מעניק לי.

אני אומר לו תודה, מפני הנימוס, ויודע מי באמת שלח לי את כל השפע הזה. זה הקב"ה. רק הוא. רק כשפניתי אל הכתובת הנכונה, וביקשתי רק ממנו, הוא פתח את אוצרו ונתן לי בעין יפה.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון

- סיפור מס' 199.)

האנשים שהחיים שלהם התהפכו פעמיים

בפעם הראשונה כשנתנסו בניסיון, בפעם השנייה כשהם פגשו משהו בדיון...

מי היה מאמין שאפשר לשמוע ממנו מילים כאלה

שמילי שלי נכנס הביתה כמו רוח סערה. לא התרגשתי ממנו. זאת אומרת, החלטתי שאני לא מתרגש ממנו, אבל לא לגמרי הצלחתי. הוא טרק את דלת הכניסה, נכנס לחדר פנימי וטרק גם את הדלת הזו. משם הוא פנה לחלון והסיט את הזוגית בקול רעש גדול. אחר כך הוא יצא משם, וחיכה שאני אתייחס אליו, ואצטק עליו למה הוא מתנהג ככה ולא נכנס הביתה כמו בן אדם בברכת 'שלום' כראוי.

אבל הפעם, אחרי שכבר התייעצתי עם אנשי חינוך, הבנתי שהוא ממש מחכה לצעקות שלי. אם אני אגיב כמו שהגבתי אתמול, שרשרת הכעס והעצבים תימשך, ולא יהיה סוף להתנהגות הבלתי אפשרית הזאת. הפעם כבר החלטתי, שלא ייתכן שיום אחרי יום שמילי יעכיר את האווירה וישליט מין אימה בתוך ביתי.

שתקתי. לא אמרתי כלום. חיכיתי עוד קצת. בינתיים התעסקתי עם האחים והאחיות שלו. בצהריים יש לי תפקיד לתת אוכל לילדים, כיוון שנוות ביתי חוזרת מהעבודה מאוחר יותר.

שמילי התיישב בקצה השולחן ולא אמר דבר. זה השלב הבא: מקודם הוא ניסה לפעול בצעקות, ועכשיו הוא מנסה בשתיקה רועמת ומרגיזה, עם פנים באדמה. אמרתי לו, "קח לך מרק טעים".

הוא לא התייחס. ככה זה כבר תקופה ארוכה. דיברתי עם המלמד שלו, והוא אמר לי שהוא קצת מריר, אבל בסך הכול הוא כן מצליח בלימודים.

"אז מה הבעיה שלך?" שאלתי אז.

"אני לא חושב שיש לו בעיה", אמר לי המלמד, "זה פשוט 'פתיל קצר'. הוא מתרגז מאוד כשמישהו עושה משהו שלא מוצא חן בעיניו, ובפרט כשמעליבים אותו".

"זה הכול?"

"אני לא בטוח. אולי תיקח אותו לטיפול רגשי".

מאז אני בדרך לטיפול. כבר מילאתי כל מיני גיירות של קופת חולים, אבל עדיין לא קיבלתי אישור. מישהו אמר לי שזה כנראה עניין של בעיה בוויסות התחושות, וכדאי לי לקנות לו כדור עצבים. קניתי לו, אבל הוא העיף את הכדור ונשאר עם העצבים.

יום אחד אומר לי שמילי, שלחבר שלו יש בבית מגזין השגחה פרטית, והוא רוצה שגם אנחנו נקנה מגזין כזה.

אמרתי לו, "יבוא נעשה מבצע. כשאתה בא הביתה, אתה אומר 'שלום'. רק זה. מסכים? שבוע שלם אתה אומר 'שלום' כשאתה נכנס, ואנחנו עושים מינוי".

הוא הסכים, על אף שזה היה לו קשה מאוד מאוד, כי החבר שלו שכנע אותו ששווה להתאמץ בשביל זה.

מה אני אגיד לכם? לא ידעתי איזו ברכה אני מביא הביתה. קודם כול, הקומיקסים. נו, מה לעשות, את זה הילדים הכי אוהבים. בפעם הראשונה הצצתי גם אני בסקרנות במגזין, והתברר לי שגם בשבילי יש שם חומר ששווה בדיקה.

כל האווירה של המגזין היא: תהיה רגוע, ה' יסדר לך הכול. גם זו לטובה! תראה איזה טוב יצא מהדבר הלא נעים שקרה... זהו מגזין שעושה טוב על הלב, ומכניס לך את ההבנה שאתה בידיים טובות, שיש לך אבא חזק שלא נוטש אותך לרגע. גם החומרים העיוניים כתובים כל כך מתוק וחכם, שהם ממש מדברים אל הלב, שלי ושל זוגתי.

והדבר הכי מדהים קרה בשבוע שעבר. אחד הקטנים החזיק בידו כרטיס יפה ששמילי הביא מהחידור, וקרע אותו. גערתי בו. אמנם הוא ילד קטן, שלא מבין מה שהוא עושה, ובכל זאת. גם היה לי אכפת על האווירה הטובה שהייתה בבית עד עכשיו. כשראיתי את הכרטיס הקרוע, כבר הבנתי מה הולך להיות. אילו כעסים וצעקות יתפרצו פה.

אבל שמילי אמר שלוש מילים, שלא הייתי מאמין שהן עשויות לצאת מהפה שלו. הוא אמר: "גם זו לטובה!"

לו הייתי יודע מה המגזין הזה עושה, הייתי מתחיל את המינוי כבר מזמן, וחוסך הרבה עוגמת נפש.

2

שואב שוטף

דרימי החדש!

דגם H 14 PRO

1

נרטיס טיסה

לציון פועל הישועות

רבי שלמה מקארלין בלודמיר

או לציון רבינו החפץ חיים בראדין (לבחירה)

יש גם בונוסים!

הגרלות מיוחדות
למצטרפים החדשים למגזין

שבוע אחרון למבצע

חצי מחיר

המגזין שיאיר לכם את הבית באור של רוגע ושלווה פנימית אמיתית ויעזור לכם פשוט לחיות טוב.

מגזין השגחה פרטית

גיליון מרהיב עין, גדוש בתוכן עשיר, הכולל מגוון רחב של מדורים מרתקים למבוגרים, נשים, ילדים, כתובים ביד אומן ובשפה קולחת ומקצועית:

2 מגזינים
בחברת אחת

ב 9 ₪ בלבד
18 ל 3 חודשים ראשונים

הירשמו עכשיו

וקבלו גם את התוספות המיוחדות של חודש ניסן

מקבץ סיפורי
השגחה מרתקים
ומעוררי השראה
מזווית משפחתית
ייחודית ובהנחת
מיסב הכותבים.

מארג מיוחד
של סיפורי
הקומיקס
שהתפרסמו
בהמשכים.

ח"א כ"ז
02.502.2.502

חדש! אפשרות רישום אוטומטי 24 שעות ביממה בשלוחה 1

או בעמדות נדרים פלוס על שם 'מגזין השגחה פרטית'

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מפלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

חלות במתנה

עד שאני עומד ומספר על נפלאות ה', אני שם לב שהמשפט הראשון שאני הולך לומר מתאר גם יהודי נפלא מאוד. זהו יהודי שביום שישי פותח את החנות שלו עד חצות, ולא מעבר. כך שאם אתה רוצה לקנות אצלו חלות, עליך להגיע לפני השעה שתיים עשרה. מה קורה אחרי השעה הזאת? אז כבר לא קונים את החלות, אלא מקבלים אותן. כל החלות שנשארות ביום שישי אחרי שעות המכירה, מונחות מחוץ לחנות, וכל הרוצה ליטול יבוא וייטול, בחינם. באותו יום שישי חשבתי שזה יהיה רעיון ממש טוב, להגיע לחנות הסגורה אחרי חצות היום, ולקחת חלות בחינם. חבל רק שזה יוצא לי מאוחר מדי. איני אוהב שרק בשעה הזאת מגיעות החלות הביתה, אבל כשהכסף מדבר השעון שותק.

למזלי, הכסף לא דיבר ממש בקולי קולות, ועוד יכולתי לשמוע בתוכי את הרצון הזה, לסיים מוקדם את ההכנות לשבת. חשבתי שלהפך, עליי ללמוד מבעל החנות, שיש לו כזאת אמונה איתנה שהוא ירוויח מספיק גם אם יסגור את החנות בחצות ויחלק חלות בחינם. כמו שהוא לא מוכר אחרי חצות, כך אני לא אחכה לאחר חצות. אלך לחנות ואקנה, והקב"ה ישלם לי הוצאות שבת קודש כפי שהבטיח. נכנסתי לחנות ההומה קונים, וכאשר עמדתי בתור עם החלות ביד, הבחנתי כי לפני עומד יהודי מוכר שעושה שמחה. לחצתי את ידו ואיחלתי לו מכל הלב, "מזל טוב, הרבה נחת!" הוא הסתכל עליי במבט מוזר, ובאותו רגע קלטנו שנינו שאיננו מכירים זה את זה. הוא רק דומה לידידי, וכלל אינו עושה שמחה השבוע.

התנצלותי מעומק הלב, "סליחה סליחה, פשוט החלפתי אותך בחבר שלי, לא נעים לומר 'מזל טוב' אם אתה לא עושה שמחה". "למה 'לא עושה שמחה'?" חיך הידיד החדש בטוב לב, "בטח שאני עושה שמחה. השמחה שלי היא שאני אשלם על החלות שלך!" אומר ועושה. ניסיתי להתנגד, אבל התור שלו הגיע, והוא שילם על הקנייה שלו ועל החלות שלי והלך לדרכו. ראיתי בחוש איך הקב"ה שילם לי הוצאות שבת קודש.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס')

(.198)

תוך כמה דקות

מספר יהודי מוויליאמסבורג: מאז שקיבלתי על עצמי להוריד חומש מהכנסותיי לצדקה, אני רואה ישועות מעל הטבע. השבוע, בלי שום התראה התפוצצה הצנרת. אשתי הזעיקה אותי הביתה, וכך הגעתי לבית מוצף במים. רציתי לסגור את הברז הראשי, אבל המקום שלו ממש מאתגר: מאחורי ארון הספרים.

ניסיתי להזיז את הארון, אך לא הצלחתי לעשות זאת בכוחות עצמי. אצלינו בווייליאמסבורג יש ארגון שעוזר במקרים כאלו. הזעקתי עזרה, ומתנדב נחמד הגיע אליי הביתה, אך התנצל שהוא לא יכול לעשות דבר.

עברו עוד כמה דקות של ניסיונות לא מוצלחים להזיז את הארון, ואז נזכרתי שאתמול קיבלתי סכום נאה כמשכורת על עבודה שביצעתי, ועדיין לא הפרשתי חומש. מיד ניגשתי לפינה והפרשתי לצדקה את הסכום המתאים.

מאותו רגע, כל הסיפור של הפיצוץ החליף מהלך. הגיעו עוד כמה מתנדבים. הם הבחינו שהמים הזורמים חמים, מה שאומר שיש בעיה בבוילר. רצו לסגור את הבוילר, אבל הברז של המים החמים נמצא אצל השכן, שישן באותה עת. המתנדבים לא רצו להעיר, ובכוחות משותפים הצלחנו סוף סוף להזיז את הארון, וסגרנו את הברז הראשי.

לאחר כמה שעות התעורר השכן, גילה שאין לו מים, ומיד התקשר אליי לשאול מה זה ועל מה זה. סיפרתי לו מה שקרה, והשכן הזמין אינסטלטור, כי הרי הבעיה משותפת לשנינו.

האינסטלטור הגיע תוך כמה דקות, ותוך עוד כמה דקות הוא פתר את הבעיה.

ממני - הוא לא לקח פרוטה. שהרי, בשבילי מדובר היה רק בתזכורת לחומש שהיה עליי להפריש...

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה החדשה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס')

(.200)

לדברים אחרים. ולכן אף בשעת חרב חדה לא יתייאש מן הרחמים.

(אור יחזקאל חלק ג' אמונה)

כשמכיר ברחמי ה' נעשים לו ניסים

השי"ת נקרא 'רחמים' גמורים ופשוטים, והוא בכל מקום כי לית אתר פנוי מנייה, רק כשאין אדם מכיר בזה במחשבתו הוא מונע מגודל רחמיו, מה שאין כן כשמאמין ומכיר ויודע זה הוא דבוק תמיד על ידי זה בגודל רחמיו ית' ונעשה לו ניסים, וזהו "אפילו חרב חדה מונחת וכי אל ימנע עצמו מן הרחמים" שהם בכל מקום בלי גבול, כי הוא דבוק תמיד במחשבתו בבחינה זו, וידוע כי בדבקות המחשבה וחיותו של האדם יכול להמשיך ממקום דבקותו כפי מה שהוא בערך דבקותו.

(דברת שלמה)

לא לאבד את התקווה

סיפר לי מו"ר (ה"קהילות יעקב") זצוק"ל, שהרב סורוצקין ראש ישיבת טלז באמריקה, לפני עשר שנים קבעו אצלו את המחלה הנוראה ל"ע, ועשו לו הקרנות, וכעבור זמן זה נעלם מו"ר אמר לי: אם הקב"ה שולח רפואתו, אז גם מחלה זו מתרפאת ונעלמת. (אמר לי את זה בנוגע לחשש ל"ע שנתגלה אצל ג"א).

והוסיף לי מו"ר ששאלו את מרן ה"חזון איש" זצוק"ל אם מותר להתפלל לרפואתו של חולה במחלה הנוראה, היות ואין לו תרופה בידי אדם, והווי רפואתו בגדר נס ואין מתפללים על חולה כזה. וענה לו מרן ה"חזון איש" שמתפללים, והביא לו ראיה מהרב משניגריד שלקה במחלה הנוראה בגרון ל"ע שלושים שנה, ולבסוף היה בארץ ישראל. הוא סבל מזה אבל חי שלושים שנה עם זה. חזינו שאפשר לחיות הרבה שנים, אף שהרופאים אמרו לו שיותר משנה לא יוכל לחיות.

(ארחות רבינו הקהילות יעקב)

אל ימנע מהרחמים

ישעיהו אומר את נבואתו לחזקיהו המלך: "צו לביתך כי מת אתה". עונה לו חזקיהו: סיים את נבואתך וצא, כי כך מקובלני מבית אבי אבא מסורת בידי מזקני דוד המלך: אפילו אם חרב חדה מונחת על צוארו של אדם, אל ימנע מלבקש על עצמו מן הרחמים. אתמר נמי: רבי יוחנן ורבי אליעזר דאמרי תרוייהו: אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים, שנאמר (איוב יג, טו): הן גם בזמן שהקב"ה יקטלני, לו אלי איחל ואצפה לישועתו.

א"ר חנן: אפילו בעל החלומות אומר לו לאדם למחר הוא מת, אל ימנע עצמו מן הרחמים, שנאמר (קהלת ה, ו): כי ברוב חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלקים ירא.

(מסכת ברכות דף י ע"א)

הרבה שערי הצלה לקב"ה

עניין הבטחון בהשי"ת פירש הרב הקדוש ר' יונה זצ"ל, כי הוא שידע האדם עם לבבו כי הכול בידי שמים, ובידו לשנות הטבעים ולהחליף המזל, ואין לו מעצור להושיע ברב או במעט.

וגם כי צרה קרובה אליו, ישועת ה' קרובה לבוא, כי כול יכול, ולא ייבצר ממנו מזמה.

גם כי יראה החרב על צוארו, אין ראוי לו שתהיה הצלה נמנעת מליבו, ופסוק מלא הוא באיוב (יג): "הן יקטלני לו איחל".

והוא שאמר חזקיהו לישעיה הנביא ע"ה, כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב מונחת לו על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים, וזה שכתוב: "בטחו בו בכל עת", כלומר, בכל עת שהצרה קרובה ואין אדם יודע דרך להינצל ממנה, יש לבטוח בו, כי הרבה שערים למקום.

(כד הקמח ערך בטחון)

בכל מצב מחויבים להאמין

נתבונן נא במצבנו ונראה האם מאמינים אנו. הלא בעת שאנו רואים שהסיבות לישועה אינן, מיד אנו נשברים ואיננו מצפים לישועה, נמצא כי רחוקים אנו מאוד מהאמונה השלמה, שהיא כנתבאר להאמין שאין הסיבות גורמות, ואף בשעה שנראה שאפסה כל תקווה מחויבים אנו להאמין ולומר כן יעשה ה', ואל יעלה על ליבנו כי מידת חסידות היא, אלא זה עיקר גדול מיסודות האמונה, וע"ז נבוא בדין ובמשפט.

"ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקב"ה", נראה לבאר על דרך זה, שנבוא במשפט אף בדברים שלכאורה בעיני בשר היו נראים שאין תקווה לישועה, מכל מקום יתבע מאיתנו מדוע לא האמנו בישועת ה', כי הרי לפני מלך המלכים הקב"ה אנו עומדים, ובפניו אין שום חילוק בין מציאות הסיבות לבין היעדרם. ובאמת מצבנו עוד יותר גרוע, שאף כשרואה סיבות ואפשרויות לישועה, גם כן אין תולה את הצלה בהקב"ה אלא מייחס הכול יש לם מאמר מחזק מהספרים הקדושים? שלוח אלני. (עדיפות תינתן למאמרים הקשורים לפרשת השבוע או לענייני דיומא) | במייל 023011300@gmail.com | בפקס 02-6599189

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו השגחה פרטית'

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א האור והשמחה האמיתיים

בכל שבת ובכל חג טמונים עניינים נשגבים, "יקרת הדבר" כלשון ה"אור החיים" הקדוש, ואי אפשר לפרטם. אור גדול חביב בהם, אור השכינה המאיר, יקרת זיו תפארתו. כאשר מתבוננים בשבת ובחג דרך האור האלוהי, ענייני המאכל והמשתה אינם צריכים להטריד את האדם. אין הוא אמור להשתעבד כלכלית, כדי לחוש בשמחת השבת והחג. עתה, כשאנו עומדים בעיצומה של ההכנה לחג הפסח, חג החירות - מול מרוץ הקניות וההצטיידות עלינו להביט אל תוך מטמוניות קדושת החג, לנהוג בהתאם, ולדעת בבירור מה יתרום לנו לחוש בקדושה, ומה רק ישעבד אותנו ויאבד מאיתנו את שמחת החג.

זה עתה סיימנו את חג הפורים, ואנו ניצבים בפתחו של חג הפסח, כשבתווד ינעימו את ימינו שבתות קודש. ברוך אלוהינו שהנחילנו שבתות ומועדים טובים.

בספר "אור החיים" הקדוש (שמות לט, א) מובא כי בכל מצווה טמונים פרטים רבים, שכלים ומושכלים רבים, ורק חלק קטן מהם נגלה לעינינו. אי אפשר לפרט את כולם.

לכל שבת ומועד יש הצורה המוכרת לנו, מעין תבנית קבועה בראש: כך נראית שבת, וכך נראה חג. יש הסוברים, שכביד שבת וחג מתמצה ברכישת מאכלים משובחים. אכן, ראוי לכבד את השבתות והחגים במאכל ומשתה, בלבוש נאה ובדירה נאה, כראוי וכיאה, אך

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)

השגחה
פרטית

הספר שכולם חיכו לו

מהיום בחנויות הספרים

השגחה פרטית חלק א'

הפצה ראשית: ספרי אור החיים

מתאים
במיוחד
למתנה
עבור חג
הפסח

לכמויות ניתן להתקשר

ל 6716* שלוחה 5